

5

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1936 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Instytut Józefa Piłsudskiego, Poświęcony Badaniu Najnowszej Historii Polski” za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Instytut Badania Najnowszej Historii Polski” z siedzibą w Warszawie, wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Komisariatu Rządu m. st. Warszawy dnia 30 czerwca 1931 r. pod Nr 1433, zostaje uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności i otrzymuje nazwę „Instytut Józefa Piłsudskiego, Poświęcony Badaniu Najnowszej Historii Polski”.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

6

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 17 grudnia 1936 r.

o organizacji Akademii Stomatologicznej w Warszawie.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia art. 3 — 37 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 247) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551), zmienionego

rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 659), mają zastosowanie do Akademii Stomatologicznej w Warszawie poczynsz od dnia 1 stycznia 1937 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

W. Świętosławski

7

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1936 r.

o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządza się co następuje:

§ 1. Cennik, załączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) uzupełnia się w sposób następujący:

1) w punkcie I 2 b) 1) po wyrazie „Sport” dodaje się przecinek i wyraz „Mewa” a po wyrazie „Wisła” dodaje się przecinek i wyraz „Machorkowe”;

2) w punkcie I 2 b) 2) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 132) i w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 71) po wyrazach „Aromatica, Avanti . . . 3 gr” dodaje się wyrazy „Popularne . . . 2,5 gr”;

3) punkt I 2 c) otrzymuje brzmienie następujące:

„c) odnikotynowane

Egipskie przednie odnikotynowane . . .	10 gr
Egipskie odnikotynowane	7,5 „
Ergo odnikotynowane, Płaskie odnikotynowane	6 „
Śląski Rarytas odnikotynowany. . .	5,5 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego”, „Polskiego Monopolu Solnego” i „Polskiego Monopolu Loteryjnego”.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497), art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) i art. 18 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 76 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku

służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego” i „Polskiego Monopolu Solnego” (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 228), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 195) i z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 459) otrzymuje brzmienie następujące:

„Pracownicy, pełniący stale służbę w m. st. Warszawie oraz w miastach Gdyni i Katowicach otrzymują dodatek lokalny w wysokości 10% uposażenia zasadniczego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

9

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 listopada 1936 r.

w sprawie złożenia przez Arabię Saudyjską dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 28 konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających, podpisanej w Genewie dnia 13 lipca 1931 r. wraz z protokołem podpisania (Dz. U. R. P. z 1934 r.

Nr 12, poz. 97), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 15 sierpnia 1936 r. w imieniu Rządu Arabii Saudyjskiej dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji i protokołu podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*